

ד' סיון אייר ה'תשע"ו 10.6.16
 מגזין מס' 383
 ערב שבת פרשת נשא/חג השבועות
 קשר-שבועי מאת הרב יאיר קלב

החייך כסניא

יציאת מצרים ברוחניות – חלק ב' התקדמות בהליכה לאחור

תמליל בעיבוד קל מתוך שיעורי הרב קלב

עיקר העבודה הנדרשת מן השואף לחירותו היא עבודת ה'אתכפיא' (חינוך האדם את עצמו בדרך כפייה וקבלת עול, כביטוי להתבטלותו מרצון לצווי החיים) - שענינה "לא בא לי... אבל אני הולך על הנכון". וכדוגמת המתקדם בהליכה לאחור לעבר מטרותו: אף שפניו, לשון פנימיות (דהיינו תשוקותיו ורצונותיו שמצד מצבו הקודם ה'ילדותי'), מופנים ונמשכים בטבעם אל רגילותו המוכרת... בכל זאת, בפועל, אין הוא מתחשב בזה ובוחר לדבוק דוקא במעשים המקרבים אותו בהתמדה אל מבוקשו.

לוח שיסורים

"לא רק קביעות בזמן אלא גם קביעות בנפש..." (אדמו"ר הזקן) - היינו שיש לקבוע עתים ללימוד התורה, ליצור 'דופק לימודי' קבוע, ביום ובשעה, עד אשר יגלה האדם כי, לאמיתו של דבר, התורה היא לחם חוקו ומזון הנפש...

בימים האלה מקיים הרב כלב שיעור שבועי קבוע מידי יום חמישי בשעה 21:30 במושב חמד שבמרכז הארץ. הכניסה לישוב בכביש (מס' 412) המוביל מבית דגן לאור יהודה, רח' הזית 83 בבית הכנסת שבחצר משפחת שרעבי. השיעור משודר בזמן אמת בשידור חי באינטרנט, באתרנו: www.tanyaor.com

התכנסות (כיבוד ושתייה קלה מ-20:45) במושב חמד, לפרטים נוספים: שי גרציק 052-4-446-144

[בכניסה למושב חמד - ישר עד הכיכר, בכיכר שמאלה לרח' הזית - לקראת סוף הרחוב, לפני הכיכר הבאה - הזית 83 מצד שמאל. חניה בשפע מאחורי בית הכנסת שבהמשך שביל הכניסה לחצר]

לחיות עם הזמן... (אדמו"ר הזקן) - היינו שבכל זמן וזמן מתרחשת פתיחת שער רוחני, דרכו יורדים לעולם הזה אור ושפע מיוחדים, אשר יש להכין כלים כדי לקלוט 'גשמי ברכה' אלה ולתרגמם למעשים עד אשר תואר, באופן ממשי, סביבתנו המיידית בגוון המסוים של נתינת הכח הטמונה באותו זמן.

חג-השבועות

זמן מתן תורתנו - היום בו בוטלה המחיצה בין שמים וארץ. ביום זה קיבל עם ישראל (לדורותיו) את תורת ה' שתכליתה "לעשות שלום" בין עליונים (פמליא של מעלה - רוחניות) ותחתונים (פמליא של מטה - גשמיות).

ערב החג

קידוש: סדר הקידוש (ראשי תיבות) יקנה"ז: יין (ברכת הגפן), קידוש ('אשר בחר בנו...'), נר ('בורא מאורי האש'), הבדלה ('המבדיל בין קודש לקודש'), זמן (שהחיינו).

החלטות טובות: "חג השבועות הוא זמן המוכשר לעשות הכול לטובת לימוד התורה והעבודה ביראת שמים, וכן להתעסק בתשובה בהנוגע לתורה באין מפריע משטן המקטרג, כדוגמת זמן התקיעות בראש השנה ויום הקדוש של צום הכיפורים" ('היום יום' ד' סיון).

תיקון ליל שבועות:

נהגו כל ישראל (הגברים) להישאר ערים בליל שבועות ולומר 'תיקון' כנדפס. מי שלא הספיק לסיימו בלילה, יסיימו ביום.

הכריז אדמו"ר מוהרש"ב: "יש תחת ידי כתב יד אדמו"ר האמצעי, וכתוב שם שהוא מבטיח למי שיהיה ניעור בליל שבועות כל הלילה, שיזכה לכתר תורה".

בוקר חג השבועות

באשמורת הבוקר, מעט לפני עלות השחר, נוהגים לטבול במקווה ארבע טבילות.

לאחר מכן, כשעלה השחר בוודאות, אין לומדים עד שמברכים ברכות התורה. נוטלים ידיים, ומברכים כל ברכות השחר: "על נטילת ידיים"; "אשר יצר"; "אלוקי

בקביעות שבשנה זו חל חג השבועות ביום ראשון ומקבלים אותו מיד בצאת השבת. ממתנינים להתפלל ערבית של חג עד לאחר צאת הכוכבים, כדי שיושלמו מ"ט ימי ספירת העומר "תמימות תהיינה", לפני שנכנס יום טוב.

בתפילת עמידה (שמונה עשרה) של יום טוב מוסיפים את הנוסח למוצ"ש המודפס בסידור: "ותודיענו", ואם שכח - אינו חוזר. נשים הנוהגות להתפלל ערבית, יתפללו תחילה ואחר כך ידליקו את נרות החג. אשה שאינה מתפללת צריכה לומר קודם שתעשה מלאכה ותדליק את הנר "ברוך המבדיל בין קודש לקודש", וכן מי ששכח 'ותודיענו'.

הדלקת נרות: יש להיזהר שלא להדליק אש חדשה, אלא להעביר אש מנר דולק [יש להכין לצורך זה נר דולק מערב שבת]. ומברכים שתי ברכות (למנהגנו - אחר ההדלקה, כבשבת): "ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו וצונו להדליק נר של יום טוב". וברכת 'שהחיינו' - "ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה".

הרבי מליובאוויטש נשיא דורנו עורר לפרסם המנהג שכל אשה ובת (מגיל 3, זמן תחילת החינוך) תדלקנה נרות שבת ויום טוב.

משום שלא הספיקו עדיין ללמוד דיני השחיטה והכשרות המפורטים בתורה שזה עתה קיבלו.

בשחרית אחר הקידוש נוהגים לברך על 'מזונות' ולאכול מאכלי חלב (אך לא גבינה קשה ביותר) ומברכים ברכה אחרונה. לאחר שממתינים שעה אחת, נוטלים ידים ומברכים על הפת ואוכלים סעודת יום טוב. סעודה זו כוללת בשר ויין – ככתוב לנאמר בתורה "ושמחת בחגך", והרי אמרו חז"ל "אין שמחה אלא בבשר ויין".

חיזוק תקנת שיעורי חת"ת

חג השבועות הוא זמן מסוגל לחיזוק תקנת אדמו"ר הריי"צ, הוא הלימוד היומי של שיעורי חת"ת (חומש, תהילים, תניא) השווים לכל נפש.

חומש: לימוד השיעור היומי בפרשת השבוע עם פירוש רש"י (ביום א' – עד 'שני', ביום ב' עד 'שלישי' וכו').

תהילים: אמירת השיעור היומי בספר תהילים כפי שנחלק לימי החודש (בסיום תפילת שחרית).

תניא: לימוד השיעור היומי בספר התניא כפי שנחלק לכל ימות השנה (נדפס בספרי התניא).

בשיחותיו מבאר הרבי מליובאוויטש נשיא דורנו בהרחבה שייכותם של שיעורי חומש, תהילים ותניא לחג השבועות:

חומש – בחג השבועות ניתנה לנו תורת ה' על ידי **משה רבנו**.

תהילים – חג השבועות הוא יום ההולדת ויום ההסתלקות (הילולא) של **דוד המלך** נעים זמירות ישראל, מחבר ספר תהילים.

תניא – חג השבועות הוא יום הסתלקותו של מייסד תורת החסידות הכללית, הוא ה**בעל שם טוב** הקדוש, שתורתו נתגלתה בהבנה והשגה בספר התניא – 'התורה

נשמה"; הברכות הקצרות, "המעביר שינה" ו"ברכות התורה". טוב לישון מעט קודם תפילת שחרית, כדי שיהיה אפשר להתפלל בכוונה.

עשרת הדיברות

מאז קיבל עם ישראל לפני למעלה מ-3000 שנה את התורה על הר סיני ועד ימינו אלה, קוראים בחג השבועות מידי שנה בבתי הכנסת בשחרית מתוך ספר התורה את סיפור מעמד הר סיני וקבלת עשרת הדיברות. בשעת קריאת עשרת הדיברות עומדים כל הנוכחים על רגליהם ופניהם כנגד ספר התורה. ואמרו חז"ל כי שמיעת עשרת הדיברות בשבועות נחשבת לנו **כאילו עומדים אנו מול הר סיני, כאיש אחד בלב אחד**, ושומעים כבשעת מתן תורה את עשרת הדיברות מפי הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו.

הרבי מליובאוויטש נשיא דורנו עורר לחזק את מנהג ישראל לכנס בבית הכנסת בחג השבועות את כולם: **גברים, נשים, ילדים ואף טף**, כדי שישמעו כולם את קריאת עשרת הדיברות. מובא במדרש כי לילדי ישראל מעמד מיוחד בחג השבועות, באשר בזכותם ניתנה התורה לעם ישראל.

במעמד הר סיני התחייבו בני ישראל על חינוך הילדים בדרכי התורה, באומרם: **"בנינו ערבים בעדנו"**. דוקא חינוך הילדים בכל דור ודור ברוח 'ישראל סבא', הוא שמבטיח את קיום ושמירת התורה והמצוות בעם ישראל לדורי דורות עד ביאת המשיח.

אכילת מאכלי חלב

בחג השבועות נוהגים לאכול מאכלי חלב, כנגד 'שתי הלחם' שהקריבו בחג בבית המקדש – כיכר לחלב, כיכר לבשר. טעם נוסף, משום שדברי תורה נמשלו לדבש וחלב. ועוד טעם, מפני שמיד לאחר קבלת התורה (שניתנה בשבת) אכלו בני ישראל רק מאכלי חלב,

בריבוי נסיונות, והשמחה נוסכת כוחות להתגבר על הקשיים. "פנימיות" - שקיום התורה והמצוות יהיה חדור ומואר בחיותן של רגשות הלב הפנימיים.

שבכתב' (ספר היסוד) של שיטת חב"ד. "אדמו"ר הריי"צ (הרבי הקודם) היה נוהג לברך לפני חג השבועות - "שנזכה לקבלת התורה בשמחה ובפנימיות". "שמחה" - משום ששמירת התורה כרוכה

הסתלקות הבעל שם טוב - ביום הרביעי א' דחג השבועות (שנת) תק"ך ומנוחתו כבוד (=קבורתו) במעזיבוש. אדמו"ר הזקן אמר על זה - יום ד' כ' בכסלו (שנת) תקנ"ט בפעטערבורג - "ביום הרביעי נטלו (כלומר נסתלקו) - על משקל "נתלו" שנאמר לגבי הבריאה) המאורות".

(על פי 'היום יום' ו' סיון)

מארז ניגוני חב"ד

מ"ח ניגונים של התבוננות וכיסופים!!

4 דיסקים ב-120 ש"ח בלבד (כולל משלוח)

להזמנות: 052-56-75-770

הסיפור השבועי

למעלה מהזמן

בבית המדרש תפוס במחשבותיו. בשלב מסויים ביקש להוציא את ממחטתו מכיס המעיל, ואז נפל מהכיס שקיק ששימש להחזקת כסף.

רב העיר הבחין בשקיק שנפל, בעוד רבי אברהם גרשון לא הבחין בכך. הרב קם ממקומו והרים את השקיק, כדי להשיבו לבעליו, אלא שכאשר מישש את השקיק הרגיש כי יש בו חמישה מטבעות. פתאום עלה בלבו חשד כי הרב האשכנזי נתפס בשקר.

הרב ניסה לפתוח את השקיק, אך הוא היה קשור בדרך שלא אפשרה את פתיחתו. לרב לא היה ספק כי אלה 'אדומים' – מטבעות מקומיים ששוויים רב. במוחו התחזקה המחשבה כי רבי אברהם גרשון אינו שרוי במצב כלכלי קשה כפי שהציג לפניו.

הרב ניגש אל רבי אברהם גרשון, הניף את השקיק לעיניו והוכיחו כיצד העז לשקר שאין בידו פרוטה, בעוד בשקיק שנפל מכיסו יש חמישה 'אדומים'!

רבי אברהם גרשון הגן על עצמו ואמר: "לא שיקרתי, אלא אמת דיברתי". הרב חזר והטיח בו כי שקר דיבר. הוויכוח ביניהם התפתח, וכדי לתת תוקף לדבריו קפץ הרב ונשבע כי שקר דיבר רבי אברהם גרשון.

לרבי אברהם גרשון חרה הדבר מאוד. כיצד רב בישראל נשבע על דבר שאינו אמת. בו במקום הכריז 'חרם' על הרב, עם כל המשמעויות החמורות שבדבר. הרב נבהל, עזב את בית המדרש ואסף את ראשי הקהל וציבור גדול, וסיפר לפנייהם דברים כהווייתם, בעודו מראה להם את השקיק. גם המתכנסים מיששו את המטבעות ה'אדומים', ונטו להצדיק אותו.

אולם ראשי הציבור החליטו לשלוח משלחת אל רבי

עלייתו של רבי אברהם גרשון מקיטוב, גיסו של הבעל שם טוב, לארץ ישראל, לפני כמאתיים ושישים שנה (תק"ז) היתה תופעה נדירה. רוב יהודי ארץ ישראל באותה עת היו ספרדים.

קל לשער שרבי אברהם גרשון, יוצא העיר ברודי שבגליציה, נראה חריג בסביבתו, בלבושיו האשכנזיים, בשפת היידיש שבפיו ובהגייה האשכנזית שבה למד והתפלל. עם זה נתקבל בכבוד ובהערכה על חכמי ארץ ישראל, בראותם כי הוא תלמיד חכם מופלג וקדוש.

תחילה השתקע רבי אברהם גרשון בחברון, אך חש עצמו בודד, בהעדר אנשים שיוכל לשוחח עמם בסגנונו. עקב זאת עבר להתגורר בירושלים, אך קודם לכן שהה זמן מה בעיר צפת.

רבה של צפת אכן הגה כלפי רבי אברהם גרשון כבוד וחיבה וקשריהם היו טובים, אולם מקרה מצער שאירע שוב הוכיח עד כמה הבדלי גישות ומוצא עלולים להעיב גם על קשרים בין תלמידי חכמים.

רבי אברהם גרשון התקשה להשיג את פרנסתו, ותכופות נותר בלי פרוטה בכיסו. בימי שהייתו בצפת סח את מר לבו לפני הרב מרא דאתרא, ואמר לו כי בגלל מצבו הדחוק לא היה יכול לקנות אפילו צרכים הכרחיים לשבת, ונאלץ להיזקק הלוואה. הרב הביע השתתפות במצוקתו וחיפש דרך לעזור לידידו האשכנזי.

זהירות מיוחדת נהגו אנשי צפת במידת האמת, שהיתה נר לרגליהם, ומכיון שכן לא יהיה לפלא המעשה שלהלן:

יום אחד, קר במיוחד, יצא רבי אברהם גרשון מביתו, בדרכו לבית הכנסת, לבוש מעיל צמר עבה וחם, שהביא עמו מגליציה. כאשר סיים את תפילתו התהלך אנה ואנה

ורצו לדין אותך למיתה חס ושלום... מפני מה העזת פניך נגד הרב אב בית דין [צפת]. ורציתי לילך להיכל לטעון עבורך וסגרו ההיכל בעדי, ולא יכולתי להיכנס שם. ואמרתי: ריבוננו של עולם, הלוא הוא עשה לקנאתך...".

במכתב כותב עוד הבעש"ט, כי לבסוף הכריזו בשמים כי מכיון שלא עשה זאת לכבודו אלא משום שקינא קנאת ה', יצא זכאי בדין.

"אך מהיום והלאה", מסיים הבעש"ט את איגרתו, "למד נא לא להיות קשה כל כך, שלא להקפיד כך על זולתך".

רבי אברהם גרשון התפעל מרוח קודשו של הבעש"ט, אולם דבר אחד לא הבין: תאריך כתיבת המכתב היה מוקדם בכמה ימים לפני קרות המקרה! כיצד ייתכן הדבר?!

הוא כתב את פליאתו לבעש"ט, וקיבל מענה כי ככל שעולים להיכלות העליונים, גם עשר או חמש עשרה שנים בעולם התחתון נכללות למעלה בנקודה אחת, ולכן אפשר לראות דברים קודם התרחשותם בעולם הזה.

(מתוך העלון השבועי **שיחת השבוע**)

אברהם גרשון ולקבל ממנו הסבר. בבואם שאלם רבי אברהם גרשון אם הרב בדק את תכולת השקיק. תשובתם הייתה כי הרב ניסה, אך ללא הצלחה. "כדי לאמת את דבריו היה עליו אפילו לקרוע את השקיק", אמר רבי אברהם גרשון.

"אילו היה הרב פותח את השקיק היה רואה כי אלה אינם 'אדומים' כלל, אלא מטבעות כסף שהבאתי עמי", הסביר. "המטבעות האלה אינם עוברים לסוחר במדינה זו, ואין הם שווים אלא את משקלם בכסף. כשאמרתי שאין בידי מעות לצורכי שבת, אמת דיברתי".

חזרו ראשי הקהל אל הרב ובפיהם ההסבר שקיבלו מרבי אברהם גרשון. בשומעו זאת התחרט הרב על שבנמהרותו חשד ברבי אברהם גרשון ואף נשבע שבועה, והלך לבקש את סליחתו. גם רבי אברהם גרשון מחל מיד על כבודו וביטל את ה'חרם' שהטיל על הרב.

חלפו כמה ימים ורבי אברהם גרשון קיבל מכתב מהבעש"ט. במכתב נאמר: "ראיתי שדנו אותך בהיכל אחד

עזרו לנו, להמשיך בעשייה!

טל' 052-5675770

עמותת "תניא - מודעות עצמית ביהדות" צריכה את העזרה שלך!

"זאת התורה אדם" (במדבר יט', ד)

כשם שבאדם ישנם גוף ונשמה, כך גם בתורת ישראל ישנם גוף התורה (פשט הכתוב- 'נגלה') ונשמת התורה (פנימיותה, סודותיה ורזיה- 'נסתר'). במדור זה מובא פרוט נושאי הפרשה על פי 'נגלה', ובמדור שלאחריו יובא ביאורה של נקודה או של מספר נקודות מן הפרשה על פי פנימיות התורה.

נקודות עיקריות בפרשת נשא

תפקידם של בני גרשון

בסופה של הפרשה הקודמת, פרשת במדבר, תארה התורה את תפקידי בני קהת, הראשונה משלושת משפחות שבט הלוי. פרשתנו, פרשת נשא, פותחת בתפקידי משמרת בני גרשון, המשפחה השניה משבט הלוי, אשר ישאו במסעות בני ישראל במדבר את היריעות המקיפות את המשכן ואת אלו הסוככות עליו, וכן ישאו את קלעי החצר ואת מסך שער החצר. כמו כן קובעת התורה כי איתמר בן אהרן הכהן יהיה האחראי על עבודת משמרת הגרשוני.

תפקידם של בני מררי

משמרת בני מררי, משפחת הלויים השלישית, מופקדים על נשיאת קרשי המשכן ובריחיו ועמודיו ואדניו, וכן עמודי החצר ואדניהם ויתדותיהם ומיתריהם ואביזריהם. גם הם, כבני גרשון, פועלים תחת ידו של איתמר הכהן. [על משמרת בני קהת (שכאמור זכו בתפקיד הבכיר של נשיאת כלי הקודש) הופקד אלעזר הכהן שהוכתר גם בתואר 'נשיא נשיאי משפחות הלוי', והוא שימלא את מקום אביו הכהן הגדול לאחר פטירתו].

מפקד כל נושאי המשכן וכליו

משה מצווה לערוך מפקד נוסף – הפעם הוא מונה את כל הגברים בני שבט לוי מבני 30 עד 50, הם אנשי משמרות נשיאת המשכן. ואלו תוצאות המפקד:

משפחת קהת: 2,750; משפחת גרשון: 2,630; משפחת מררי: 3,200; מספרם הכולל של בני שבט לוי העובדים (מגיל 30 עד 50): 8,580 נפש.

שלוש רמות קדושה – זו למעלה מזו

חניית בני ישראל במדבר היתה מסודרת בשלושה מחנות בהתאם לשלוש רמות קדושה שונות. הקדושה העליונה ביותר שרתה בעזרת המשכן (החצר), קדושה פחותה ממנה במחנה הלויים, ולמטה מכולן במחנה כלל ישראל. עם הקמת המשכן והשראת הקדושה עליו ועל ישראל, מצוה הקב"ה את משה להרחיק את הטמאים מאזורי הקדושה: על המצורעים לצאת אל מחוץ לשלושת המחנות; הזבים רשאים לשהות במחנה ישראל, אך אסורה עליהם הכניסה למחנה הלויים; ואילו הטמאים (טמאי מת) רשאים להיכנס גם למחנה לווייה אך לא אל חצר המשכן.

דיני הגזל ונשבע לשקר

הגזל את חברו ונשבע לשקר בבית הדין נקרא מועל בה', שהרי מלבד עבירת הגזל גם נשבע לשקר. לאחר שהודה על מעשהו הרע, עליו להחזיר את גזילתו בתוספת חמישית (עשרים אחוז) ולהביא קרבן אשם לכפרת חטאו. אם הנגזל אינו בין החיים ולא השאיר יורשים, יביא הגזל את דמי הגזילה לכהן המשרת במשמר אותו יום.

פרשת סוטה

אשה שבעלה מקנא לה וחושד בה כי היא מתרועעת עם

נזירותו. כאשר ישלים הוא את ימי נזירותו, יביא הנזיר כבש בן שנה לעולה, כבשה בת שנתה לחטאת, אייל לשלמים ומנחת מצות. לאחר הקרבת קרבנותיו יגלח הוא את ראשו בפתח אוהל מועד וישרוף משערותיו באש המבשלת את בשר השלמים. לבסוף יטול הכהן את זרוע האייל המבושלת וכן חלת מצה ורקיק מצה, ויניחם בכף יד הנזיר ויניפם לפני ה'. מעתה מותר הנזיר בשתיית יין ככל האדם.

ברכת כהנים

ה' מצוה את משה לומר לאהרן ולבניו כי ניתן להם (לכהנים לדורותיהם) כח מיוחד מאת ה' לברך את בני ישראל. וזהו נוסח ברכתם: "יברכך ה' וישמרך, יאר ה' פניו אליך ויחונך, ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום".

נדבת הנשיאים וקרבנותיהם

במשך שבעה ימים (שבעת ימי המילואים) מעמיד משה מידי יום את המשכן ומפרקו. וכך, חוזר הדבר ונשנה, עד אשר ביום השמיני, בא' בניסן, משאך מסיים משה רבנו להעמידו שורה סוף סוף השכינה על המשכן. אזי הוא מקדשו ומושחו בשמן משחת קודש.

עתה מביאים נדבתם נשיאי שניים עשר השבטים: שש עגלות ושניים עשר שוורים. על פי ציווי ה' מקבל משה את נדבתם ומעבירה ללויים לצורך נשיאת המשכן. שתי עגלות רתומות לארבעה פרים ניתנות למשפחת גרשון נושאי היריעות וכו', וארבע עגלות רתומות לששה פרים ניתנות למשפחת מררי (בהתאם למשאם הכבד – קרשי המשכן).

בני קהת המופקדים על נשיאת כלי הקודש אינם מקבלים עגלות, משום שמפאת קדושתם נישאים הכלים על כתפיהם.

מלבד מתנותיהם, מקריבים מידי יום נשיאי העדה קרבנות לחנוכת המזבח. בזה אחר זה, במשך 12 יום,

גבר זר, עליו להתרות בה לבל תתייחד עמו. ובאם עוברת האשה על הזהרתו וראו אותה אנשים מתייחדת עם האיש הזר אלא שאין ידוע מה באמת קרה ביניהם – חל עליה דין 'סוטה', ועל הבעל להביאה אל הכהן לבירור ענינה התורה מצוה כי על הסוטה להביא קרבן מנחה מקמח שעורים ולהתייצב בפני הכהן. לאחר הקרבת המנחה, יטול הכהן מים מהכיור שבעזרה בכלי חרס, יערב בהם מעפר חצר המשכן וימחוק את פסוקי פרשת סוטה אל תוך המים הקדושים. קודם שישקוה מן המים יזהיר הכהן את האשה כי עליה להודות על חטאה, או שתישבע כי נקיה היא. בחרה האשה להישבע ולא להודות, ישקה אותה הכהן מן המים המאררים לבירור מצבה. אם חטאה – יבואו המים בבטנה וירכה והיא תמות במיתה משונה. ובאם נקיה היא ולא חטאה – יבואו בה המים האלו לברכה, להיטיב פוריותה. ומבטיחה התורה כי מעתה תהייה לידותיה קלות וצאצאיה נאים ויראי שמים.

דיני הנזיר

איש או אשה הנודרים כי ינזרו מין, אסורים עליהם מעתה כל התוצרים הבאים מן הכרם – מלבד שאסורה עליהם שתיית היין, השיכר והחומץ, אסורים הם גם באכילת הענבים בעודם לחים או כשהם יבשים, וכן החרצנים והזגים כל ימי תקופת הנזירות שנטלו על עצמם (אם לא הזכירו זמן, תמשך נזירותם 30 יום, משך הזמן הקצר ביותר לענין נזירות). כמו כן אסורים עליהם התגלחת וטומאת המת, ואין הם מותרים להיטמא אף לקרוביהם ממדריגה ראשונה, כל ימי נזירותם.

אם בכל זאת נטמא הנזיר למת בשגגה או באונס, אזי פסקה נזירותו ועליו לטבול לטהרתו. וביום השביעי מיום טבילתו (טהרתו) יגלח ראשו, ולמחרת, ביום השמיני, יביא שני תורים או בני יונה לקרבן חטאת ועולה וכן כבש בן שנתו לאשם נזיר. ומעתה יתחיל למנות מחדש את ימי

מביאים שניים עשר נשיאי השבטים (בכל יום נשיא אחר) את תרומת קרבנותיהם הזזה: לקרבן עולה - קערת כסף ומזרק כסף מלאים בסולת משומנת למנחה, כף זהב אחת מלאה קטורת, פר אחד, איל אחד, כבש בן שנה אחד; לקרבן חטאת - שעיר עיזים אחד; לקרבן שלמים - שני פרים, חמשה אילים, חמישה גדיים וחמשה כבשים בני שנה. עתה מפרטת התורה את שמות הנשיאים וסדר הקרבתם.

התגלות ה' אל משה

בסיום הפרשה, מספרת התורה על התגלות ה' אל משה לאחר הקמת המשכן. משה שומע את קול האלוקים מדבר מתוך האוהל מעל הכפורת, יוצא מבין שני הכרובים שבקודש הקודשים.

הרב אירי כלב - ספר התניא בוו...
 זריחה עם אירי כלב לטובת בנינו - 2008 עולה למסלולת קול תורה
 מבית ספר חרדי, חלוצי המדינה

התחדשנו!

בוטאו לבקר

באתר המשודרג

Www.tanyaor.com

חסידות על הפרשה נשא

החובה להשפיע שם הפרשה: נשא

ההוראה בעבודת ה' משם פרשתנו:

כל יהודי חייב להיות בבחינת 'הרמה', עליו להיות לא רק 'מקבל' אלא גם 'משפיע'. שכן כל אחד ואחד, מבלי הבט על מעמדו ומצבו הרוחני, מסוגל להשפיע על אחרים לפחות בענין מסויים. וכשם שגם העני בישראל חייב לקיים מצות צדקה לפי ערכו ויכולתו, כך גם העני ואביון' ברוחניות חייב לתת ולהשפיע למי שנמצא בדרגה פחותה משלו.

(ה'תנועדות' תשמ"ז כרך ג', עמ' 585)

תכלית הכוונה - "עשה טוב" "נשא את ראש בני גרשון גם הם" כמו שציוויתך על בני קהת (רש"י)

גרשון היה הבכור, ואף על פ כן מקדים הכתוב את בני קהת; מדוע?

גרשון - רומז לעבודה של גירוש ודחיית הרע, "סור מרע".

קהת - רומז לאסיפה וקיבוץ של מצוות ומעשים טובים, "עשה טוב" (קהת מלשון "ולו יקהת עמים", שפירושו "אסיפת העמים").

וזהו שגרשון נולד לפני קהת, כי סדר העבודה הוא "סור מרע" ואחר כך "עשה טוב", וכמשל הכנת ארמון לדירת המלך, שבתחילה מנקים אותו מן הלכלוך ("סור מרע") ורק לאחר מכן מכניסים לתוכו כלים נאים ("עשה טוב").

ובכל זאת הקדים הכתוב את בני קהת, שכן "סור מרע" הוא רק הכנה ל"עשה טוב", אמנם מבחינת

תכלית הכוונה - "עשה טוב" קודם.

(אור-התורה' - במדבר עמ' רלד)

הדיבור בתורה מגרש את הרע זאת עבודת משפחת בני הגרשוני... ומשמרתם ביד איתמר (ד,כח)

גרשון - מלשון גירוש, רומז לגירוש והרחקת הרע.
איתמר - רומז לדיבור בדברי תורה (איתמר מלשון דיבור, כמו 'איתמר' בגמרא).

לפי זה מובן הקשר בין בני גרשון לאיתמר, שכן הדיבור בתורה מפריד את הרע מהטוב ו'מגרש' אותו. שהרי בכל דבר גשמי יש תערובת של טוב ורע, וכאשר יהודי פוסק הלכה על-פי תורה ואומר על דבר מסויים שהוא כשר, הוא מפריד בכך את הרע שבו ומרחיקו.

(אור-התורה' - במדבר עמ' רלד)

המאור שבתורה מחזירו למוטב ולקח הכהן מים קדושים בכלי חרש (ה', י"ז)

מים - "אין מים אלא תורה".

מים קדושים - רומזים לפנימיות התורה, תורת החסידות.

"ולקח הכהן מים קדושים" - על ה"כהן" להשקות את הנפש החוטאת במעיינות פנימיות התורה, שכן "המאור שבה (רמז לסודות החכמה) מחזירו למוטב".

"בכלי חרש" - (שבשעה שכלי החרס נטמא אין דרך לטהרו ולתקנו אלא "שבירתו היא תקנתו") יש להפיץ את מעיינות החסידות גם ב"חוצה" (בחינת 'חוץ' לקדושה), ועד ל"חוצה" כזה (שאין תקנתו אלא בשבירה) שאין "חוצה" למטה ממנה.

(לקוטי שיחות כרך ד')

בקרו אותנו באתר
www.tanyaor.com המחודש
 וגם ביו-טיוב ובפייסבוק:
 בלוגים מצולמים וניגונים (באיכות HD)

סדר התנ"ך

עזרה ראשונה לנפשו

תניא
 מודעות
 עצמית
 ביהדות

You Tube f

שבת שלום!!!

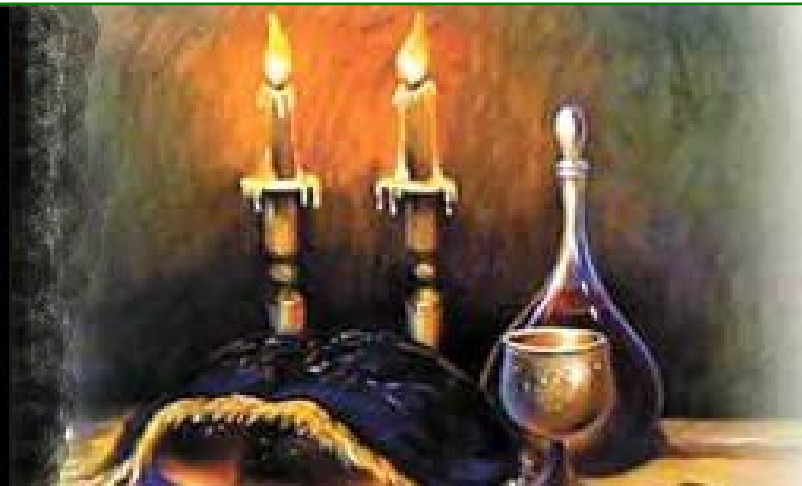
ליקוט, רעיונות, כתיבה ועימוד: חי דמארי
 כתיבה, עריכה, והגהה: הרב יאיר כלב
 להערות, הארות, הצעות או תיקונים, אנא כתבו לנו

tanyaor4u@gmail.com

הרבי מליובאוויטש הנהיג ועודד שכל אשה ובת (מגיל רך
 ביותר ולפחות מגיל 3) תדלקנה נרות שבת וחג.

צאת החג	כניסת החג	כניסת השבת	עיר (שעון קי"ז)
20:28	20:27	19:09	י-ם
20:30	20:30	19:24	ת"א
20:32	20:31	19:17	חיפה
20:29	20:28	19:25	ב"ש

נהנתם? העבירו הלאה, לזכות עוד ועוד יהודים בהרחבת המודעות למקורותינו.

נא לשמור על קדושת הגיליון